

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАНА

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Св. Отець про сецесию руских академиків.

Широкою луною пішов відгомін подій на львівськй університеті. Европа заговорила про Русинів, яким дома стало за тісно. З зачудованєм глядить на нечувану подію, що півсема сотки студентів покидає університет у самім серці рідного краю, щоби при своїх скупих, материяльних средствах шукати приюту на чужині. І тим дивнійше стало цілому цивілізованому світові, що нетерпимість вибухнула між двома братніми, славянськими народами, які з поконовіку спільно жили на одному шматкові землі.

Регеструючи заграничні голоси про руско-польські відносини послідної доби, наводимо отсе згадку Св. Отця про Русинів, яка свідчить, що Папі римському не є невідоме ані рівнодушнє житє-бутє руско-українського народу в Галичині.

В письмі, зверненім до єпископів Чех і Моравії, перестерігає Св. Отець духовенство перед вмішуванєм ся до народних сварів і пригадує слова св. Максима: «випше стоїть братерство Христа, чім братерство крови; бо братерство крови творить лише подібність тіла, а братерство Христа виявляє однодушність серця і духа, як се написано: «в громаді вірних було одно серце і одна душа». Вірні мають прийти до переконаня, що слугам Церкви лежить на серці тільки справа спасеня душ їм повірених, а не дочасні справи. Християнська любов має се одинокє, правдивє знамя, що розтягає ся на всіх, і не знає «ані Жиди, ані Грека, бо один і той сам Господь є для всіх, що єго взивають». (Рим. X. 12). Колиб се іменно у вашій монархії хотіли розважити, ми не стали-б певно свідками теперішних межіусобиць в Чехах, спорів італійських ірідентистів в Тиролю, Істриї і Дальмації, рускої сецесії у Львові, словом, не мало би місця се, що підкопує повагу держави і ослаблює силу монархії.

Оттак Св. Отець з висшого, християнського становиска любови і толєранції висказав ся про подію, якої безпосередною причиною став як-раз святик — др. Фялек — через свою нетерпимість до студентів другого обряду і народности. Нехай-жеж високі слова Христового Заступника найдуть відгомін не лише в католицькй духовенстві, але і в католицькй населею нашого краю, що найвисшою засадою християнства є «чинити справедливість», а особливо для слабших і потребуючих.

ДОПИСЬ

З над Черемошу.

(Народна оборона).

Абсьте тривали, пане редактор за те, що учите нас, як орудовати публичним грошем, на користи руського народу. Правду пишете, позвольте-ж і мені на де-що вказати, з чого би нам приклад брати. Говорім, що хочем, а Німці

у нас такої найлучше про своїх дбають. Пригляньте ся, лишень Буковині, яж они падькають, щоби із сего краю, за помочію жидів, здобули собі новий Vaterland. Кольонії німецькі, яких ту безліч від давна — тішать ся що найстараннійшою опікою правительства. У них найлучші школи, для них і помічи і всякі згляди; а жиди ту просто панами, як на Венграх.

Мушу сказати, що і інтелігенция німецька робить, що може, а робить тихо, без крику, а основно. Для неї то правительство і витрясло сейчас з кишені німецькй університет, а щоби — храни Боже — у ньому не запахло руським духом, то і не привіли професори Німці галицьких студентів. То кажуть: «наша Errungenschaft!» — ми в гості тільки Німців приймаємо. Для Німців і всі гімназії — чи они волоські чи там руська. В нашій не допустять Руснака до директури; Німець мусить бути, бо від Німців і культура і весь гаразд.

Професори університету черновецького і діятели не аби які. Заложили они товариство «Deutsch-christlicher Verein» для економічної і моральної помочи кольоністів. До того товариства звабили они трохи чи не всіх Німців, а правительство протєгує єго велико. Товариство закладає по селах спілки економічні, навчає, радить і принує до гуртової продажи сільських продуктів і відчинило кольоністам місця збуту в Берліні і в інших містах Німеччини. Товариство те зближає інтелігенцию німецьку з маломіщанином і з кольоністом відчитами, балами і аматорськими представленнями. Оно побудувало в Чернівцях господу для ремісничих челядників... словом звязало німецьку суспільність на Буковині, без огляду на віроісповіданє, в одну громаду.

Ті самі професори закладають товариства *випозичуваня книжок*; а випозичальні ті не дають упасти духови і мові німецькй, ваблять к' собі Волохів, Мадярів та Руснаків і помагають удержувати германізацію на Буковині. Верховоди німецькі без політичного крику і шуму інтересом материяльним привязали до себе всіх Німців на Буковині так, що за ними ідуть там, де їм треба.

Від них нам учити ся, від них. Закладайте *випозичальні книжок* по місточках, Галичане! — ми-ж таки не заснимо справи — а будете видіти, що контінгент ренеґатів в маломіщанстві обнизить ся скоро до *нишки*. Тоді я буду безпечний, що мій народний податок платю не дурно і я і кожний з нас єго охочо платити буде.

Дезид Гутуриян.

Вісти з Америки.

На конгресі Сполучених Держав предложено біль в справі недопущеня анархістів до Сполучених держав і загального обмеженя іміґрації. Сей проєкт, піднесений американськими дуками-мільонерами стрітив ся з великою опозицією в цілій американськй суспільности. Завязала ся окрема «Протекційна ліґа іміґраційна», що взяла собі за задачу поучити загал, в якій цілі теперішній конгрес загадує обнизити іміґрацію до Сп. Держав. Майже всі поступові часописи поміщають єї відозви і поученя, а по всіх усядах розкидає она сотки тисяч примірників та-

кого самого змісту. Ось деякі важнійші уступи з найновішого агітаційного обіжника сеї ліґи, як се подає американська «Свобода»:

Інтелігентний еміґрант з високо-культурних країв Европи не є ту пожаданий, наслідком чого напхало ся до нас 8 мільонів маляїв і муринів. Америка перестає бути приютом для вигнанців, для угнетених і переслідуваних; она не має зглядів для людських прав загальної рівности. Єї конгрес не лиш не має ні одного слова симпатії для хоробрих Бурів, котрі з таким пожертвоуванєм борють ся за свободу, але бажає відтрити від нас найліпші сили, найкрасших синів многих народів. Деж поділи ся наші Вашингтони, Франкліни, Джеферсони, Джексоны і прочі великі патріоти? О, якже скоро забули они! «Наші еміґраційні права не суть достаточні». Так схарактеризував президент Рузвельт існуючі еміґраційні закони, і сейчас найшли ся прислужники, сенатори — Боров, Ладж і Скат, котрі предложили відповідні внесеня. Пропонує ся ту, щоби не допустити до Сп. Держав всіх неписьменних еміґрантів поперх 15 літ, ну, і всіх анархістів. Але тепер питанє, яким чудом може дізнати ся слідчий уряд о переконаню чоловіка? І як-раз в тім місци виходить вся правда на верх. Еміґраційні урядники можуть кожного образованого еміґранта зробити анархістом і завернути або арештувати. Чи се людяно? А загально звісно, що по періоді найчисленнійшої еміґрації надійшов час найбільшого добробиту в Сп. Державах».

Друга важна справа, якою займає ся конгрес, себто справа Істмійского каналу, їде скоро наперед. Підчас онодішних дебат показало ся, що о много більше конгресменів є за купном Панамского каналу, як собі деякі гадали. Каналова комісія мабуть ще сего тижня предложить своє справозданє президентови, поручаючи закупно Панамского каналу, а той безпроволочно передасть єго конгресови.

Прихертї зі всіх боків *филиппинські ворохобники* складають оружє і громадно піддають ся Американцям. За послідний місяць піддало ся їх поперх 3.000. Можливо, що незабавки так піддадуть ся всі Филиппинці, бо без поживи і муніції, без підмоги і надії тяжко боронити ся. Однак, чи Американці будуть мати з них потіху, се великий знак запитаня.

Канадйське правительство оголосило дня 15. с. м., що після найновішої переписи населеє Канади числить 5,369,666. В 1891 р. числила Канада 4,833,239 жителів. Як бачимо — приріст не дуже великий: за 10 літ прибуло всего 636,427 душ. Супротив численної еміґрації є се один доказ більше, що сиберійське підєонє Канади не сприяє природному множеню ся людей. Наколиб за послідних 10 літ не прийшло там сотки тисяч чужинців, так без сумніву населеє Канади було би значно зменшило ся.

З *Кольомбії* доносять о страшній похибці. Два відряди правительственных війск, котрі пустили ся на здогін за ворохобниками, стрітили ся близь місточка Ріо Гаша і майже дві години стріляли до себе, гадаючи, що мають перед собою ворогів. Заки стямилі ся, полягло або було ранених 24 вояків. Взагалі всі вісти, які надходять з полудневої Америки, невеселі. Всюда панує невдоволенє і безпорядки, всюда інтриґи, ворохобня і борба. Позавчера ровнесли телеґрами чутку, що також в маленькій републиці Параґвай вибухла революция. Революціо-

нерам мало навіть удати ся розбити правитель- ственну армію, а президента Асевеля увязнити.

З бюджетової комісії державної ради.

Бюджетова комісія покінчила вчера рано наради над титулом „касовий заряд“ і «монетарні справи». Після опозиції кількох бесідників ухвало в голосованю субвенцію для Праги, а заравом резолюцію пос. Бернрайтера, що би правительство предложило проєкт санації кравих фінансів. При «монетарних справах» відповів міністер скарбу Бем-Баверк на дотичне запитанє пос. Форшта, що на висоту проценто- вої стопи австро-угорского банку правительство не має жадного впливу. Однак правительству зависить на тім, що би низша процентова стона (3½%), чим офіціальна (4%) не стала ся правилом і хиба в тім напрямі можна говорити про вплив правительства.

Пополудни приступлено до нарад над диспозиційним фондом. По справозданю референта пос. Скене слідував ряд заяв іменем сторонництв. Пос. Пернерсторфер заявляє іменем соціального демократів, що буде голосувати против бюджету, як і против диспозиційного фонду. Пос. Герольд іменем чеського сторонництва стверджує поліпшенє парламентарного положеня, але з огляду, що чеський нарід не заспокоєно в его житних жаданях, буде голосувати против диспозиційного фонду.

Пос. Генцель іменем польского Кола заявляє, що хотай Поляки не мають особливої причини до вдоволення, однак з огляду на змаганя правительства до економічного і політичного уздоровлення держави будуть голосувати за диспозиційном фондом.

Пос. Пальфі іменем чеської консервативної шляхти заявляє ся за диспозиційним фондом.

Пос. Гофман Вельягоф іменем німецкого млодового сторонництва заявляє, що як давнійше, так і тепер буде голосувати против диспозиційного фонду.

Пос. Прохаска іменем християнсько-соціального сторонництва буде голосувати за диспозиційним фондом, так само пос. Морсей іменем католицкого центру і пос. Швейгель іменем вірно-конституційної шляхти — за диспозиційним фондом.

Пос. Романчук заявляє: Теперішнє правительство не зробило нічого задля усуненя або принайменше злагодження вельми доскучних відносин, в яких находит ся руске населенє. Сей стан, як і кривди Русинів та їх упослідженє в прирівнаню з иньшими народами в державі, не відповідають зовсім програмі народної справедости і політичної безсторонности правительства. Правительство займає прямо вороже становиско супроти Русинів в Галичині.

Правительство глядить супокійно, як адміністрація того краю поступає супроти Русинів безпощадно, як ціле руске населенє в своїй вітчизні не чує ся свійским. Рускі мужики гинуть без поратунку і шукають спасеня перед нуждою в масовій еміграції. Теперішнє правительство спеціяльно допустило, що Русини в Галичині замість признаних їм на підставі вже і так некорисної, виборчої ординації, 24 заступників, одержали 8 заступників в державній раді, а з 47 репрезентантів в соїмі тільки 13. В виду того теперішня ситуація для Русинів еще погіршила ся. Правительство дальше допустило до того, що рускі студенти мусіли покинути університет, що колись був дня них призначений та шукати пристановища за границею. Серед таких обставин рускі послы не мають довіря до правительства і будуть голосувати против диспозиційного фонду, як і против цілого брджету.

Пос. Шалк заявляє ся против, а пос. Лунул за диспозиційним фондом.

Др. Кербер заявляє, що обнимаючи уряд, оголосив програму народної справедливости і політичної безсторонности, і сеї програми придержує ся також на дальше. Коли вже до тепер доказав сего в адміністраційних справах, то тепер правительство має надію, що так розпочата акція в язиковій справі, як і угодові переговори і евентуально вийшовший з них закон, дадуть правительству нагоду проявити повну лояльність в народних квестиях. Правительство має завсїгди се пересвідченє, що повинно стреміти всякими дорогами до економічного зміцненя держави. Дотеперішні, вже розпочаті переговори з Уграми і иньші справи дотично економічної спільности, з огляду на упливаючий речинець, повинні стати небавом полагодженими. Державна рада буде мала відтак осудити, о скілько правительство своїм словам дало відповідний натиск. Що дотичить квестії соціальної полі-

тики, правительство буде єї дальше пильчувати а яке багато є тут до роботи.

Правительство желас собі, що би в народних квестиях і економічних наступило живійше темпо, а се тому, що би потім цілу увагу могло посвятити духовим потребам і культурним завданням, а се може наступити лише при яким-такім успокоєню під народним зглядом. Я уважав відповідним зложити сю заяву — кінчив президент міністрів — при нарадах над диспозиційним фондом, який після парламентарної традиції має політичну ціху, мимо, що відповідає дійсній потребі, як багато иньших бюджетових позицій — і тут виявити вдруге наміри правительства.

В голосованю ухвалила комісія позицію «диспозиційного фонду» 22 голосами проти 17.

Підчас дискусії над позицією «телеграфічне бюро кореспонденційне» др. Кербер заявив, на дотичну інтерпеляцію пос. Крамаржа, що праска філія є винаймлена приватно, але ведуть ся переговори що-до видаваня депеш в чеській мові. На запит того самого посла заявив також др. Кербер, що не давав жадного порученя намісникови Триєсту що-до тоасти в честь кн. Адальберта пруского, як взагалі на такі нагоди не видає жадних поручень.

Відтак комісія перейшла до нарад над бюджетом адміністраційного трибуналу. По справозданю референта, президент міністрів др. Кербер заявив, що квестиею поліційної законодатности правительство займає ся дуже ревно і само бажає управильненя сеї справи та надіє ся, що студії в сій справі доведуть невдовзі до пожаданого результату.

На сїм перервано наради.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

НОВИНИ.

— Календар. В неділю: гр.-кат. Йоана Золотоустого; рим.-кат. Анольонї. — В понеділок: гр.-кат. Евфрема; рим.-кат. Схолястики. — Вівторник: гр.-кат. Ігнатия, Романа; рим.-кат. Евфрозини.

— Знаток рускої літератури. Недавно тому п. Копетантин Сроковскій співробітник Slow-a polsk-ого, держав два виклади про руско-укра-

О. Я. Кониський.

Тревоги автора і видавника.

(З натури).

(Конець).

— Великий том можна написати про ті пригоди, говорив Кривунда та рука не здіймаєть ся, лице горить соромом; як згадаш про ті причини і самовласте цензора Василя Іого! що не напишеш було по українськи — він усе заборонить. Рік 1887. се був чорний рік задля нашого слова; за рік І-шій заборонив мині 18 оповідань і більш 50 таких галицьких книжечок, які доти були дозволені; навіть заборонив львівське видання оповідань Марка-Вовчка. Тернів я тернів та нарешті вдав ся до секретаря його за порадою: як запобігти лиха? Секретар — був благий, старенький добряга і пораяв: З українських рукописей, каже він: Василь Лукнич читає тільки п'яту та десятю рукопись, а решту забороняє не читаючи; дак треба так подати, щоб ваша рукопись була п'ятою, або десятою; ось спробуйте; тепер він має вже чотири, давайте п'яту. Я швидко взяв стару рукопись, яку він двічі вже забороняв; переписав першу четвертушку, перемінив назву і подав; а за тиждень подаю другу, найневиннішу

дурничку — про те «як горобець попав в сільце». Перша рукопись прийшла ся «по черзі» п'ятою, а друга восьмою. І що-ж би ти думав! першу дозволив, — другу заборонив.

Однак такі споминки надавали розмовникам ще більше журби та суму, більше переймала їх сподіванка, що цензура, замість випускного білета, заарештує Кривундину книжку, скаже спалити її да ще й до адміністрації напише, щоб вона... тее... за «отступлення» покликала Кривунду і Споріша «на чашку чаю».

Такі тривожні думки цілу ніч не давали спати ні автору, ні видавнику; Кривунда цілу ніч перебирав старі шпаргалки да все «читив ся»; а Споріш все читав Евангелію; часом він загортував книжку, ставав перед образом навколпшки і «воздѣвъ рудѣ», щиро молив ся: «Заступнице усердная! Мати Господа Вишняго! зрши мою біду, зрши мою скорбь!»

Журба, тревога і молитва так істотили Споріша і тілом і духом, що він, упавши на канапку, не роздягаючись, заснув.

Спить він і снять ся йому все тіж самі осоружні «отступлення»; все таки мертвяща «охрана»... Ввижаєть ся йому, що в друкарні хазяйнує інспектор торгівлі книжками і «околодочний»¹⁾; вони пакують

Кривундину книжку, печатають пакунки, виносять на вози; везуть разом з пожарною трубою на майдан аж за Лукіявівку; тут поліціянти розводять огонь, пакунки обливають нафтою і кидають їх в огонь!.. Творить ся ав-то-дафе! Полумя не бе; тільки густий чорний дим темною хмарою встає до неба несучи до Бога вітханя автора і видавника!..

У Споріша дух в грудях сперло, дихать йому не дає; він силкуєть ся дихнути, напручуєть ся, а тут перед ним другий «околодочний», тягне його за руку...

— Пожалуй-те-сь!..

— Куди?

— Вь мѣста нестоль отдаленныя.

— З якої речі? за що?

— Не моє діло...

— Чие-ж воно?

Начальства... мині велено... «Положеніє обь умленной охранѣ»...

— Але-ж я нічого...

— Пожалуйте-сь, коні ждуть...

Споріш скрикнув і скочив з канапки на підлогу. Глянув і обмер.

— Господи! Ісусе Христе! Микола чудотворче! спасіть... Се не сон, се справді пропав я!..

Споріш стояв остовпїлий. Перед ним був добре знайомий йому почтовий урядник, але він, з вереляку, нав'язаного сном, не пізнав його і кілька хвилин був певен, що перед ним «околодочний», що прийшов вирядити його в путь-дорогу.

Урядник привитав ся і прохав

вибачити, що так рано потурбовав його.

Споріш мовчав і уперто дивив ся переляканими очима.

— Ви пізнаєте мене? — спитав ся урядник з почти.

Споріш блимнув очима: знайомий голос, знайома твар... Споріш схаменув ся, очуняв і подав руку, але все ще якось несміливо, боязко; вплив страшного сну все ще держав його в своїх пазурах.

Минуло ще хвилин з десять, заким Споріш зовсім очуняв. Урядник розповів, що прийшов прохати у його вибачення за те, що присланий до його в друкарню якийсь пакет пролежав цілий тиждень у почтиліона через несподівано наглий недуг останнього.

— Деж той пакет? — питав ся Споріш.

— Ось я його приніс.

Споріш розірвавши куверт, кинув ся цілувати урядника.

— Він, він! — говорив Споріш: він сподіваний пакет з цензури! Слава создателю! спасибі!

І не попрощавшись з урядником, Споріш побіг до Кривунди.

— Урра! — крикнув він, вбігши в кабінет Кривунди: єсть, єсть! ось на, дивись, білет!

— Урра! — відповів Кривунда — бач, на моє вийшло.

У Київі, 25. мая 1900.

¹⁾ Поліціянт.

Берлин, 8. лютого. Дневники доносять, що переговори директорів австрійських і угорських банків з тутешніми капіталістами покінчилися успішно.

Рим, 8. лютого. Вчора, яко в роковини смерті папи Пія IX, відбуло ся в Сикетинській каплиці заупокійне богослуження, відправлене кардиналом Алліардієм, причім Св. Отець уділяв розрешення.

Брукселя, 8. лютого. Дневники доносять, що бельгійська королева тяжко занедужала.

Утрехт, 8. лютого. Бурські делегати Вессельс і Вольмару прибули ту на конференцію з президентом Крігером, в якій возьмуть участь др Лейдс і делегат Ф.шер.

— На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800. на фонд академічної молодіжи вплинули дня 4. лютого 1902 дальші жертви: З. Коверчук Чорний Потік 3 К, Л. Гузар Станіславів жертву від громади Рибно 16 К 80 с., Л. Гузар Станіславів складку за січень 74 К (від Й. Карановича 1 К, п-ві Абрисовскої 4 К, п-ні М. Чорненко 1 К, М. Тимякова 1 К, п-ни М. Котиль 1 К, п-ни А. Котиль 1 К, Стаховича 10 К, Тимкевича 1 К, д-ра Партицького 2 К, д-ра Яновича 5 К, В. Сабата 2 К, Яценя 1 К, Евр.

Стрийского 1 К, пані Ю. Стрийскої 1 К, п-ни Бородайкевич 1 К, А. Тимякова 1 К, Смерчинського 1 К, І. Мирона 1 К, А. Лукашевича 1 К, Кордасевича 1 К, П. Рибчука 1 К, С. Мішкевича 1 К, Вол. Крупки 1 К, Івановича 1 К, Ал. Жуковского 50 с., Нагоряньского 2 К, О. Домбровского 1 К, А. Федевича 1 К, Лисого 1 К, А. Бойчука 1 К, Г. Будвиновского 1 К, В. Левецкого 1 К, Семинаристок 1 К, С. Гаврилюка 2 К, П. Поколінського 1 К, Т. Чорненко 1 К, Т. Баліцкого 1 К, І. Жураковского 1 К, М. Туркаловича 50 с., Льва Гузара 5 К, Е. Якубовича 1 К, П. Кумановского за січень і лютий 2 К, Е. Кумановскої за січень і лютий 2 К, Р. Кумановскої за січень і лютий 2 К, М. Кумановскої за січень і лютий 2 К, М. Рибчука 1 К, С. Гайдика 1 К; В. І. Масляк Коломия податок народний за січень від збору учительського рускої гімназії в Коломиї 35 К, В. Бельбас в Стриганцях складку в своїй хаті на хрестинах 2 К, о. І. Лукашевич Скоморохи даток за лютий 4 К, о. С. Овишкевич Хишевичі складку 20 К (від себе за січень і лютий 10 К, від брацтва церковного з Хишевич з коляди 10 К); О. Весоловский Богородчани складку за січень 20 К (від М. Кульчицкого 5 К, М. Весоловскої 5 К, А. Кнігиницького 6 К за січень і лютий, І. Назаревича 2 К, Л. Гальки 1 К, В. Косоноцкого 1 К); о. С. Алексевич Опільско рату 2 К, В. Лятишевска Надвірна складку 6 К (від А. Борисевича 1 К, Софії Борисевич 1 К, Л. Мойсеовича 2 К, М. Дроздюка 2 К, Е. Сіминовича 1 К); В. Антонович Львів

10 К, о. Л. Нестор, Ремезівці складку 6 К, О. Кекши уч. VIII, кляси гімн. Тернопіль даток п. Чернявского з Березовиці 6 К, др. М. Кочиркевич Ярослав за лютий 20 К, о. А. Струтинський в Ясениці складку 67 К (від парохіяни складку в церкві 20 К, церковних братів 4 К, сестриць 4 К, склепу Читальні о. А. Струтинського 10 К, пані Ем. Струтинської 5 К, панни З. Струтинської 3 К, С. Гриньовскої 1 К); о. А. Билинкевич Глушків місячну рату за лютий 10 К, о. Д. Лисий, Ланчин за лютий 4 К, др. Дроздовский Нове село за лютий 5 К, Н. Н. з Товстого за січень 4 К, о. Й. Іванець з Семенова складку 54 К 58 с. (від себе за січень і лютий 12 К, з акафисту 12 К 90 с., від К. Сушка 2 К, О. Бея 40 с., Читальні в Ременіві 6 К, від Крамниці 10 К, громади Ременів 10 К, Н. Н. 1 К 28 с.); С. Зельонка з Лежахова 10 К, А. Заячківский Львів за лютий 10 К, Т. Ревакович Львів за лютий 10 К, Н. Мороз Львів за лютий 4 К, В. Потеліцкий Львів за лютий 4 К; разом того дня 406 К 76 с.

(Дальше буде).

— На книжочку вкладкову Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1800 на фонд заповоговий для академічної молодіжи вплинули дня 7. лютого с. р. дальші датки в сумі 641 К 66 с.; по день 7. лютого включно вплинуло 48.854 К 47 сот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сснійшна Небувала, сензаційна програма! від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) Увертура (Реклямограф).
- 2) She, чотири елементи, найбільше сензаційне видовище на сцені.
- 3) The three Hugosset, королі гімнастиків на потрійнім реку.
- 4) Чотири сестри Mac-Govegus, англійські танці акробатичні.
- 5) Jean Marconi, в своїм пречуднім акті: В країні музики і сьвітла.
- 6) The Comedy Four, американські міністрелі.
- 7) Janowski Trio, ексцентричний акт акробатичний.
- 8) Alda Ireos, французька субретка.
- 9) Abs-Avello, містецькі гімнастики.
- 10) Американський біскуп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і сьвята два представлення. Шо п'ятницю High-Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,

яко гарна прикраса комнат і

Картини: Верещагіна, Шевченко в доміні і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних літ, пошукує місця на скромних услівах.

Ближші інформації в редакції „Руслана“.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

2 купує і продає
всіх
папери цінні
і **МОНЕТИ**

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

Складайте свої ошадности в Дністрі!

Дністер Товариство взаїмного кредиту, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10 дім „Просьвіта“

Дністер приймає вкладки щадничі і опроцентовує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках.

Дністер уділяє своїм членам позичок на векелі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації. Сьмату позичок розкладає „Дністер“ догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член забезпечений в „Дністрі“, від огню. Уділ членський виносить 50 К, висове 2 К. Уділ влачений по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 809.245 К 4 с.

Дністер уділяє річично з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цілі — на перкви, буреп. школи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К.

Інформацій в справах позичок уділяють агенти і Дирекция

В К А Н А Д У

як і до всіх других заморських земель переправляє **НАЙДЕШЕВШЕ** повсюди знакома фірма:

V. KARLSBERG
HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифкарту купить, нехай зрінає мої ціни з цінами агентів корабельних. 8—10

Хто ще не читав

ФРАНЦА МЕШКА:

Драма на селі
ціна 70 сот.

і того самого автора: **НАГУЛА**
ціна 30 сот.

оповідання з життя Словінців в перекладі І. Кузіва

нехай як найкорше замовить сі дві книжочки в Наук. Товар. ім. Шевченка, ул. Чарнецкого 26, або в Ставропільській Книгарні ул. Руска у Львові.